

قوم برگزیده خدا

¹ در مسیح راست می‌گویم و دروغ نمی‌گویم و ضمیر من در روح القدس مرا شاهد است،² که مرا غمی عظیم و در دلم و جع دائمی است.³ زیرا راضی هم می‌بودم که خود از مسیح محروم شوم در راه برادرانم که بحسب جسم خویشان منند،⁴ که ایشان اسرائیلی اند و پسرخواندگی و جلال و عهد و امانت شریعت و عبادت و وعده‌ها از آن ایشان است؛⁵ که پدران از آن ایشانند و از ایشان مسیح بحسب جسم شد که فوق از همه است، خدای متبارک تا ابدالآباد، آمین.

⁶ ولیکن چنین نیست که کلام خدا ساقط شده باشد؛ زیرا همه که از اسرائیلاند، اسرائیلی نیستند،⁷ و نه نسل ابراهیم تماماً فرزند هستند؛ بلکه نسل تو در اسحاق خوانده خواهند شد.⁸ یعنی فرزندان جسم، فرزندان خدا نیستند، بلکه فرزندان وعده از نسل محسوب می‌شوند.⁹ زیرا کلام وعده این است که: موافق چنین وقت خواهیم آمد و ساره را پسری خواهد بود.¹⁰ و نه این فقط، بلکه رفقه نیز چون از یک شخص، یعنی از پدر ما اسحاق حامله شد،¹¹ زیرا هنگامی که هنوز تولد نیافته بودند و عملی نیک یا بد نکرده، تا اراده خدا برحسب اختیار ثابت شود نه از اعمال بلکه از دعوت کننده¹² بدو گفته: شد که بزرگتر کوچکتر را بندگان خواهد نمود.¹³ چنانکه مکتوب است: یعقوب را دوست داشتم اما عیسو را دشمن.¹⁴ پس چه گوئیم؟ آیا نزد خدا بی‌انصافی است؟ حاشا!¹⁵ زیرا به موسی می‌گوید: رحم خواهم فرمود بر هر که رحم کنم و رأفت خواهم نمود بر هر که رأفت نمایم.¹⁶ لاجرم نه از خواهش کننده و نه از شتابنده است، بلکه از خدای رحم کننده.¹⁷ زیرا کتاب به فرعون می‌گوید: برای همین تو را برانگیختم تا قوت خود را در تو ظاهر سازم و تا نام من در تمام جهان ندا شود.¹⁸ بنابراین هر که را می‌خواهد رحم می‌کند و هر که را می‌خواهد سنگدل می‌سازد.

¹⁹ پس مرا می‌گوئی: دیگر چرا ملامت می‌کند؟ زیرا کیست که با اراده او مقاومت نموده باشد؟²⁰ نمی‌بلکه تو کیستی، ای انسان، که با خدا معارضه می‌کنی؟ آیا مصنوع به صانع می‌گوید که: چرا مرا چنین ساختی؟²¹ یا کوزه‌گر اختیار بر گل ندارد که از یک

مضیر شعب اسرائیل

¹ أَقُولُ الصِّدْقَ فِي الْمَسِيحِ، لَا أَكْذِبُ، وَضَمِيرِي شَهِيدٌ لِي بِالرُّوحِ الْقُدُسِ، إِنَّ لِي حُزْنَ عَظِيمًا وَوَجَعًا فِي قَلْبِي لَا يَنْقَطِعُ. ³ فَإِنِّي كُنْتُ أَوْدُّ لَوْ أَكُونُ أَتَا تَفْسِي مَحْرُومًا مِنَ الْمَسِيحِ لِأَجْلِ إِخْوَتِي، أَنْسِبَائِي حَسَبَ الْجَسَدِ، الَّذِينَ هُمْ إِسْرَائِيلِيُّونَ وَلَهُمُ النَّبِيُّ وَالْمَجْدُ وَالْعَهْدُ وَالِاسْتِزَاعُ وَالْعِبَادَةُ وَالْمَوَاعِيدُ، وَلَهُمُ الْآبَاءُ، وَمِنْهُمْ الْمَسِيحُ حَسَبَ الْجَسَدِ، الْكَائِنُ عَلَى الْكُلِّ، إِلَهًا مُبَارَكًا إِلَى الْأَبَدِ، آمِينَ. ⁶ وَلَكِنْ لَيْسَ هَكَذَا حَتَّى إِنَّ كَلِمَةَ اللَّهِ قَدْ سَقَطَتْ، لِأَنَّ لَيْسَ جَمِيعَ الَّذِينَ مِنْ إِسْرَائِيلَ هُمْ إِسْرَائِيلِيُّونَ، وَلَا لِأَنَّهُمْ مِنْ نَسْلِ إِبْرَاهِيمَ هُمْ جَمِيعًا أَوْلَادٌ، بَلْ بِإِسْحَاقَ يُدْعَى لَكَ نَسْلٌ. ⁸ أَيُّ: لَيْسَ أَوْلَادُ الْجَسَدِ هُمْ أَوْلَادُ اللَّهِ، بَلْ أَوْلَادُ الْمَوْعِدِ يُحْسَبُونَ نَسْلًا. ⁹ لِأَنَّ كَلِمَةَ الْمَوْعِدِ هِيَ هَذِهِ: "أَنَا آتِي تَحَوُّ هَذَا الْوَقْتِ وَتَكُونُ لِسَارَةَ ابْنٌ". ¹⁰ وَلَيْسَ ذَلِكَ فَقَطْ بَلْ رَفَقَهُ أَيْضًا، وَهِيَ حُلْمِي مِنْ وَاحِدٍ، وَهُوَ إِسْحَاقُ أَبُوتَا، لِأَنَّهُ، وَهَمَا لَمْ يُولَدَا بَعْدُ وَلَا قَعْلًا خَيْرًا أَوْ شَرًّا لِكَيْ يَبْتَدَأَ قَضَا اللَّهِ حَسَبَ الْإِخْتِيَارِ، لَيْسَ مِنَ الْأَعْمَالِ بَلْ مِنَ الَّذِي يُدْعَوُ، ¹² قِيلَ لَهَا: "إِنَّ الْكَبِيرَ يُسْتَعْبَدُ لِلصَّغِيرِ"، ¹³ كَمَا هُوَ مَكْتُوبٌ: "أَحْبَبْتُ يَعْقُوبَ وَأَبْغَضْتُ عِيسُو".

¹⁴ قَمَادَا نَقُولُ؟ أَلَعَلَّ عِنْدَ اللَّهِ ظُلْمًا؟ حَاشَا. ¹⁵ لِأَنَّهُ يَقُولُ لِمُوسَى: "إِنِّي أَرْحَمُ مَنْ أَرْحَمُ وَأَتَرَأْفُ عَلَى مَنْ أَتَرَأْفُ". ¹⁶ فَإِذَا لَيْسَ لِمَنْ يَسَاءُ وَلَا لِمَنْ يَسْعَى بَلْ لِلَّهِ الَّذِي يَرْحَمُ. ¹⁷ لِأَنَّهُ يَقُولُ الْكِتَابُ لِفِرْعَوْنَ: "إِنِّي لِهَذَا بَعِثْتُكَ لِكَيْ أَظْهَرَ فِيكَ قُوَّتِي وَلِكَيْ بَيِّنَ بِنَايَ بِاسْمِي فِي كُلِّ الْأَرْضِ". ¹⁸ فَإِذَا هُوَ يَرْحَمُ مَنْ يَسَاءُ وَيُعَسِّي مَنْ يَسَاءُ.

ناموس بر ایمان

¹⁹ فَسَقُولُ لِي: لِمَادَا يَلُومُ بَعْدُ، لِأَنَّ مَنْ يُقَاوِمُ مَشِيئَتَهُ؟ ²⁰ بَلْ مَنْ أَنْتَ، أَيُّهَا الْإِنْسَانُ، الَّذِي تُجَاوِبُ اللَّهَ؟ أَلَعَلَّ الْجَنَّةَ نَقُولُ لِجَالِهَا: لِمَادَا صَنَعْتَنِي هَكَذَا؟ ²¹ أَمْ لَيْسَ لِلْخَرَّافِ سُلْطَانٌ عَلَى الطِّينِ أَنْ يَصْنَعَ مِنْ كُنْةٍ وَاحِدَةٍ إِنَاءً لِلْكَرَامَةِ وَآخَرَ لِلْهَوَانِ؟ ²² قَمَادَا إِنْ كَانَ اللَّهُ، وَهُوَ يُرِيدُ أَنْ يُظْهِرَ عَصِيَّتَهُ وَيُسَبِّحَ قُوَّتَهُ، أَخْتَمَلُ بِاتِّاقٍ كَثِيرَةٍ آيَةً عَصِيٍّ مُهَيَّأَةً لِلْهَلَاكِ، ²³ وَلِكَيْ يَبَيِّنَ غَيِّ مَجْدِهِ عَلَى آيَةِ رَحْمَةٍ قَدْ سَبَقَ فَاعَدَّهَا لِلْمَجْدِ، الَّتِي أَيْضًا دَعَاتَا تَحْنُ إِلَيْهَا، لَيْسَ مِنَ الْيَهُودِ فَقَطْ بَلْ مِنَ الْأُمَمِ أَيْضًا، ²⁵ كَمَا يَقُولُ فِي هُوشَعَ أَيْضًا: "سَادَعُو الَّذِي لَيْسَ

سَعْيِي سَعْيِي وَالَّتِي لَيْسَتْ مَحْبُوبَةً مَحْبُوبَةً،²⁶ وَيَكُونُ فِي الْمَوْضِعِ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فِيهِ: لَسْتُ سَعْيِي، أَنَّهُ هُنَاكَ يُدْعَوْنَ أَبْنَاءَ اللَّهِ الْحَيِّ".²⁷ وَإِسْعَاءُ يَصْرُحُ مِنْ جِهَةِ إِسْرَائِيلَ: "وَأِنْ كَانَ عَدَدُ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَرْمَلِ الْبَحْرِ قَالَتِيَّةُ سَتَخْلُصُ،²⁸ لِأَنَّهُ مُتِمُّ أَمْرِ وَقَاضٍ بِالْبَرِّ، لِأَنَّ الرَّبَّ يَصْنَعُ أَمْرًا مَقْصِيًّا بِهِ عَلَى الْأَرْضِ".²⁹ وَكَمَا سَبَقَ إِسْعَاءُ فَقَالَ: "لَوْلَا أَنَّ رَبَّ الْجُنُودِ أَبْقَى لَنَا تَسْلًا لَصِرْنَا مِثْلَ سَدُومَ وَشَاهَتَا عَمُورَةَ".

³⁰فَمَاذَا تَقُولُ؟ إِنَّ الْأَمَمَ الَّذِينَ لَمْ يَسْعَوْا فِي أَثَرِ الْبَرِّ أَدْرَكُوا الْبَرَّ، الْبَرِّ الَّذِي بِالْإِيمَانِ،³¹ وَلَكِنَّ إِسْرَائِيلَ، وَهُوَ يَسْعَى فِي أَثَرِ تَامُوسَ الْبَرِّ، لَمْ يُدْرِكْ تَامُوسَ الْبَرِّ. لِمَاذَا؟ لِأَنَّهُ فَعَلَ ذَلِكَ لَيْسَ بِالْإِيمَانِ بَلْ كَأَنَّهُ بِأَعْمَالِ التَّامُوسِ، فَإِنَّهُمْ اضْطَلَمُوا يَحْجَرِ الصَّدْمَةِ³³ كَمَا هُوَ مَكْتُوبٌ: "هَا أَنَا أَصْعُ فِي صِهْيُونَ حَجَرَ صَدْمَةٍ وَصَخْرَةَ عُنْرَةٍ، وَكُلُّ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ لَا يُخْزَى".

خمیره طرفی عزیز و طرفی ذلیل بسازد؟²² و اگر خدا چون اراده نمود که غضب خود را ظاهر سازد و قدرت خویش را بشناساند، ظروف غضب را که برای هلاکت آماده شده بود، به حلم بسیار متحمل گردید، و تا دولت جلال خود را بشناساند بر ظروف رحمتی که آنها را از قبل برای جلال مستعد نمود،²⁴ و آنها را نیز دعوت فرمود، یعنی ما نه از یهود فقط بلکه از امت‌ها نیز. چنانکه در هوشع هم می‌گوید: آنانی را که قوم من نبودند، قوم خود خواهم خواند و او را که دوست نداشتیم محبوه خود.²⁶ و جایی که به ایشان گفته شد که شما قوم من نیستید، در آنجا پسران خدای حیی خوانده خواهند شد.²⁷ و اشعیا نیز در حق اسرائیل ندا می‌کند که: هر چند عدد بنی‌اسرائیل مانند ریگ دریا باشد، لکن بقیه نجات خواهند یافت؛²⁸ زیرا خداوند کلام خود را تمام و منقطع ساخته، بر زمین به عمل خواهد آورد.²⁹ و چنانکه اشعیا پیش‌آخبار نمود که: اگر رب‌الجنود برای ما نسلی نمی‌گذارد، هرآینه مثل سدوم می‌شدیم و مانند عَمُورَه می‌گشتیم.

عدالت توسط ایمان

³⁰پس چه گوئیم؟ امت‌هایی که در پی عدالت نرفتند، عدالت را حاصل نمودند، یعنی عدالتی که از ایمان است.³¹ لکن اسرائیل که در پی شریعت عدالت می‌رفتند، به شریعت عدالت نرسیدند.³² از چه سبب؟ از این جهت که نه از راه ایمان بلکه از راه اعمال شریعت آن را طلبیدند، زیرا که به سنگ مصادم لغزش خوردند.³³ چنانکه مکتوب است که: اینک، در صهیون سنگی مصادم و صخره لغزش می‌نهم و هر که بر او ایمان آورد، خجل نخواهد گردید.